

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010582
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010582.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti odsúdenému Y. K., nar. XX.XX.XXXX v X., bytom L., ul. Š. W. č. XXX/XX, na neverejnom zasadnutí dňa 02.08.2018 prejednal sťažnosť odsúdeného Y. K. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.06.2018, sp. zn. 1Pp/70/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Y. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený Y. K. vykonával trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/7/2016 zo dňa 29.02.2016 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Výkon trestu nastúpil dňa 07.04.2016 a tento vykonal dňa 18.05.2018, keďže uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/7/2016 zo dňa 07.04.2016 mu bol do tohto trestu započítaný aj vykonaný trest od 18.05.2015 do 07.04.2016 uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 1T 152/2013 zo dňa 11.03.2015.

Následne nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/125/2015 zo dňa 07.10.2015 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 2 Tr. zák. so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest má predpokladane vykonať dňa 18.09.2019. Lehota na podanie návrhu o podmienočné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 18.01.2018.

Dňa 20.03.2018 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Y. K., nar. XX.XX.XXXX na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2018 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 1Pp/70/2018 tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku návrh odsúdeného Y. K. na podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že u odsúdeného nebola dôsledne splnená jednak podmienka, že plnením svojich povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie a tiež u neho nie je naplnená podmienka, že možno dôvodne u neho očakávať, že bude na slobode viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený Y. K.. V jej písomnom odôvodnení uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu týkajúceho sa nesplnenia druhej zákonnej podmienky, a k vytýkaným skutočnostiam vyplývajúcich z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, že k fyzickému konfliktu s iným odsúdeným došlo v dôsledku sebaobrany. Čo sa týka vytýkaného porušenia ústavného poriadku, keď umožnil telefonický rozhovor inému odsúdenému so sestrou, tohto porušenia si je vedomý a z tejto skúsenosti je poučený, odvtedy má však väčší záujem o dodržiavanie ústavného poriadku. Čoho dôkazom je podľa odsúdeného aj skutočnosť, že bol viackrát disciplinárne odmenený. Rovnako odsúdený nesúhlasí s názorom súdu, že u neho nebola splnená ani tretia podmienka, že s prihliadnutím na trestnú minulosť u neho existuje veľké riziko recidívy. K tomuto súdom tvrdenému

uviedol, že pri hodnotení rizika recidívy súd prihliada predovšetkým na to, že bol v minulosti súdne trestaný, avšak v minulosti bola u neho perspektíva viesť riadny život oproti súčasnosti oveľa nižšia v dôsledku neustáleného sociálneho prostredia s vysokými dlhmi. Podľa odsúdeného vo výkone trestu si však uvedomil nesprávnosť svojho konania a dôsledkov svojho zlyhania a preto využil možnosť súdneho oddĺženia, čím sa citeľnejšie jeho finančná situácia zlepšila. K zámeru viesť po výkone riadny život predložil odsúdený aj prísľub zamestnania. Záverom svojej sťažnosti tiež uviedol, že nie je osobou, ktorú by páchanie trestnej činnosti „bavilo“ alebo v jej páchaní by videl svoju životnú cestu. Je poučený nielen výkonom trestu, ale aj svojimi životnými udalosťami. Vo výkone trestu sa naučil trpezlivosti, prehodnotil svoj prístup k riešeniu problémov a rozšíril si vedomosti a zručnosti. Vzhľadom na uvedené preto žiada odvolací súd o prehodnotenie rozhodnutia Okresného súdu Trenčín a žiadal o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods.2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska posudzovania splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti postupne uložených trestov. Pokiaľ však ide o ďalšiu podmienku týkajúcu sa polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu, táto ani podľa názoru krajského súdu nebola splnená. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktoré podrobne konštatoval súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vyplýva, že odsúdený bol disciplinárne odmenený trikrát, potrestaný nebol, vyskytli sa však u neho počas výkonu trestu porušenia ústavného poriadku, keď umožnil zneužitie preukazu odsúdeného a v kolektíve odsúdených mal fyzický konflikt. Aj keby súd skonštatoval pravdivosť tvrdenia o sebaobrane v súvislosti s fyzickým konfliktom, vzhľadom na ďalšie porušenie ústavného poriadku nemožno dospieť k záveru o vzornom chovaní odsúdeného vo výkone trestu. Navyše je v hodnotení konštatované, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, finančných problémov pred výkonom trestu, absencie vyššieho vzdelania a sklonu k užívaniu návykových látok. Krajský súd tiež považuje za potrebné v tej súvislosti poukázať na to, že odsúdený Y. K. bol už 7-krát súdne trestaný, v prevažnej miere za majetkovú trestnú činnosť, pričom mu boli v minulosti ukladané podmienené aj nepodmienené tresty a napriek tomu sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Z vyššie uvedeného je preto zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a v súčasnosti nie je možné vysloviť záver o dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života po podmienenom prepustení.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd sťažnosť odsúdeného Y. K. podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.